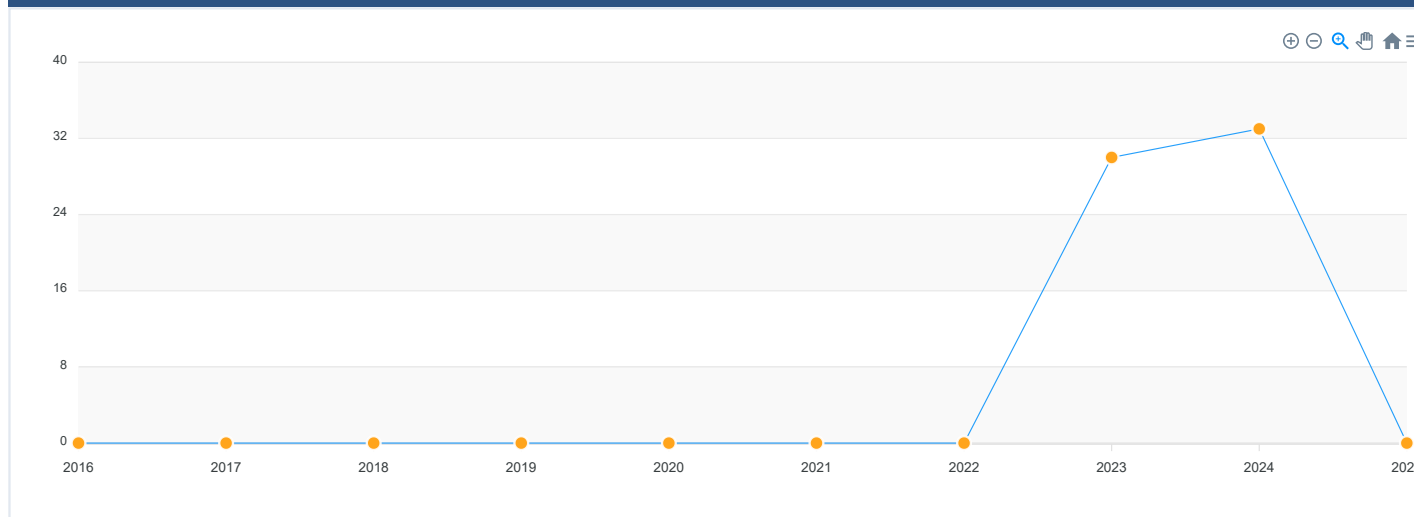

Name (English):	EDUCATIONAL ACADEMIC JOURNAL BANGKOKTHONBURI UNIVERSITY
Name (Local):	วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
Status:	Active
Editor-in-Chief:	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พสนพ เมืองแมน
Abbreviation (English):	EDU.BTU
Abbreviation (Local):	-
pISSN:	2392-5760
eISSN:	-
Issues/Year:	3
Address:	16/10 ถนนเลียบคลองทวีวัฒนา แขวงทวีวัฒนา เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10170
Website:	https://journal.bkkthon.ac.th/edu
Email:	research.edu@bkkthon.ac.th
Publisher (English):	Faculty of Education Bangkokthonburi University
Publisher (Local):	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
TCI Tier:	2
Subject Cluster:	Social Sciences
Subject Area:	-
Sub-Subject Area:	-
Note:	
TCI Tier History:	Tier 2: From 01 Jan 2025 to 31 Dec 2029
	Tier 2: From 01 Jan 2023 to 31 Dec 2024
	Show More

จำนวน publication ใน 10 ปีที่ผ่านมา

TCI Thailand

ประวัติความเป็นมา

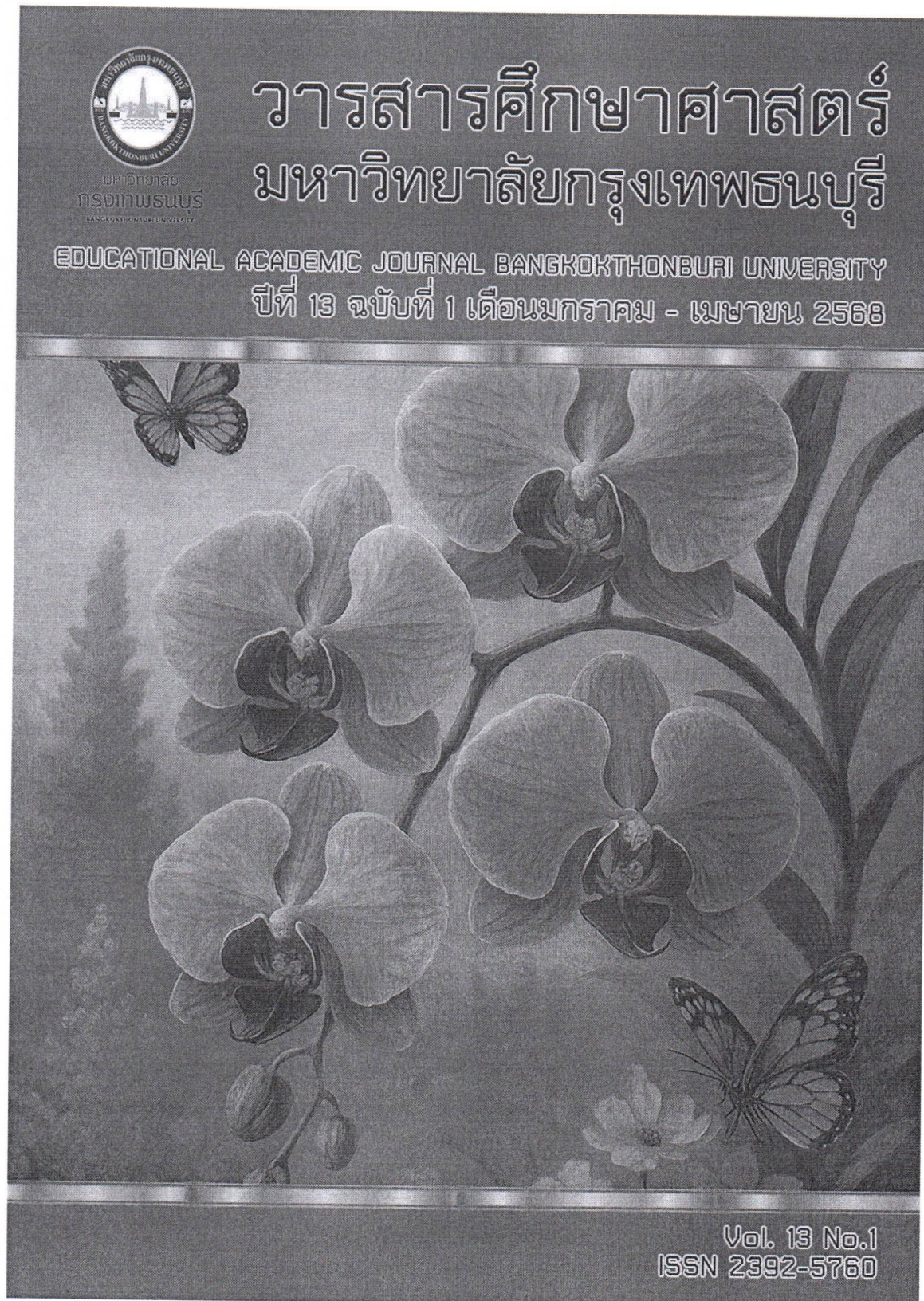
ภารกิจศูนย์ TCI

ติดต่อศูนย์ TCI

วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

EDUCATIONAL ACADEMIC JOURNAL BANGKOKTHONBURI UNIVERSITY

Vol. 13 No.1
ISSN 2392-5760

ฉบับที่ 1 ประจำปีเดือนมกราคม-เมษายน 2568

เพื่อเผยแพร่บทความวิจัย และบทความวิชาการที่เป็นองค์ความรู้ใหม่ ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และสาขาที่เกี่ยวข้องกับคณาจารย์ นักศึกษา นักวิจัยอิสระ ส่งเสริมให้อาจารย์ นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการเป็นสื่อกลางแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประชาสัมพันธ์ความเคลื่อนไหวทางการศึกษา เพื่อนำไปสู่ประโยชน์ต่อบุคคล สังคม และประเทศชาติต่อไป

#	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง	ผู้แต่งร่วม	
1	การพัฒนาชุดบอร์ดเกม เรื่องการแยกขยะมูลฝอย เพื่อส่งเสริมเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสามเสนนอก (ประชาราษฎร์อนุกุล)	วิชากร คำสุข	นฤมล ศิริวงษ์ และนิพาดา ไตรรัตน์	 (https://journal.bkkthon.ac.th/upload/doc/spit/84/files/VolNo.1 file-1-13.pdf)
2	การพัฒนาทักษะการใช้ห้องเรียนเสมือนจริงด้วยการใช้เทคโนโลยีความจริงเสมือนผ่านวิดีโอเกม PlayStation® VR Worlds	ชนาก รัตน์ปัญญา ผลการ	ขจรศักดิ์ กั้นใช้ ยลพรรษย์ ศิริรัตน์ จูกรพฤตนิปู รัตน์ และภัทรกร ปุยสุวรรณ	 (https://journal.bkkthon.ac.th/upload/doc/spit/84/files/VolNo.1 file-14-30.pdf)
3	การเพิ่มมูลค่าเส้นทางเรียนรู้ของจริงลงมือทำในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวมรดกโลกด้านวัฒนธรรมสู่การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	รัตติกาญจน์ ภูษิต		 (https://journal.bkkthon.ac.th/upload/doc/spit/84/files/VolNo.1 file-31-49.pdf)

#	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง	ผู้แต่ง ร่วม	
4	ความสัมพันธ์ ระหว่างภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลง ของผู้บริหารกับ การเป็นองค์กร แห่งการเรียนรู้ ของ มหาวิทยาลัย ราชภัฏกลุ่มภาค ตะวันตก	สม หญิง จันทร์ ไทย	ประพนธ์ แย้มทิม ยุภาว รัตน์ ชัน ติกรม ฐิตาภา เบ็ญจจารี กุล และ จันทร์รัตน์ ภคมาศ	 (https://journal.bkkthon.ac.th/upload/doc/spit/84/files/VolNo.1 file-50-63.pdf)
5	การพัฒนาความ สามารถด้านการ เขียนภาษา อังกฤษของ นักเรียน ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านนา จั่ว จังหวัด เพชรบูรณ์โดยใช้ แบบฝึกทักษะที่ บูรณาการเนื้อหา ภูมิปัญญาท้องถิ่น	ศิวภ รณ์ ใสโต	ฉัตรชัย เสมา ทอง และ กฤติยาภ รณ์ ดา ทอง	 (https://journal.bkkthon.ac.th/upload/doc/spit/84/files/VolNo.1 file-64-77.pdf)

Menur Int.

การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านนางัว จังหวัดเพชรบูรณ์
โดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น
Developing Writing Performance of Mathayomsuksa 1
Students at Bannangou School in Phetchabun Province
through Writing Exercises Integrated Local Wisdom-Based Content

ศิวกรณ์ ไสโต¹ ฉัตรชัย เสมาทอง² และกฤติยาภรณ์ ดาทอง³

Siwaporn Saito¹ Chatchai Semathong² and Kidtiyaphorn Datong³

¹⁻³คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

¹⁻³Faculty of Education, Phetchabun Rajabhat University

*ผู้นิพนธ์หลัก e-mail: siwaporn.sai@pcru.ac.th

Received: February 5, 2025

Revised: April 20, 2025

Accepted: April 21, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านนางัว (เจริญวิทยาคาร) จังหวัดเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น จำนวน 7 ชุด 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และสถิติทดสอบที่กลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test แบบ dependent) ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะมีค่าเท่ากับ 81.25/82.40 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ความสามารถในการเขียน, แบบฝึกทักษะการเขียน, เนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น

ผ่านการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) อยู่ในกลุ่มที่ 2 สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ศิวกรณ์ ไสโต

Abstract

The purposes of this research were: 1) to develop English writing exercises to meet the efficiency criterion of 80/80, 2) to compare students' English writing performance before and after using English writing exercises integrated local wisdom-based content, and 3) to study students' opinion towards English writing exercises integrated local wisdom-based content. The samples were 25 Mathayomsuksa 1 students at Bannangou (Jarernwitthayakan) School in Phetchabun Province in the second semester of the academic year 2023. The research instruments used for collecting data were: 1) seven units of English writing exercises integrated local wisdom-based content, 2) writing tests used as the pretest and posttest, and 3) questionnaires of students' satisfaction towards English writing exercises integrated local wisdom-based content. The data were analyzed using means, standard deviation, and t-test dependent. The results of this research were as follows: 1) the average formative score of the seven lessons was 81.25 percent, and the average summative test score was 82.40 percent (81.25/82.40), which met the set criterion 80/80; 2) the students' writing performance after being exposed to learning with English writing exercises integrated local wisdom-based content was higher than that before learning, with a statistical significance at a .05 level; 3) the students' satisfaction with English writing exercises integrated local wisdom-based content was at the highest level.

Keywords: writing performance, English writing exercises, local wisdom-based content

บทนำ

สังคมปัจจุบันเป็นสังคมแห่งการติดต่อสื่อสาร ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลและเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารทั่วโลก อีกทั้งยังเป็นสื่อกลางเพื่อแสดงความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรมในหลายประเทศทั่วโลกจึงมีการส่งเสริมและให้ความสำคัญกับทักษะภาษาอังกฤษเพื่อช่วยในการพัฒนาและขับเคลื่อนเศรษฐกิจ สังคมและการศึกษา นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังจำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพในยุคปัจจุบัน โดยผู้ที่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้จะมีความได้เปรียบและมีโอกาสในการทำงานสูงขึ้น ทำให้การศึกษาของไทยต้องมีการพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนเพื่อให้สามารถใช้ในการติดต่อสื่อสารได้ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นจะอาศัยทักษะที่ประกอบไปด้วย 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการอ่าน การเขียน การฟังและการพูด โดยทักษะทางการเขียนถือเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารและถ่ายทอดความคิดไปยังผู้อื่น อีกทั้งการเขียนยังเป็นทักษะที่ยั่งยืนและซับซ้อน เนื่องจากผู้เรียนจำเป็นต้องถ่ายทอด

ความคิดผ่านสื่อทางการเขียน คือ คำศัพท์ และการเรียบเรียงคำศัพท์เหล่านั้นให้เป็นประโยคและต้องคำนึงถึงความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษานั้นๆ อีกด้วย (สุจิตตรา สิงหาร, 2555)

หากพิจารณาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ทักษะการเขียนอาจถือเป็นทักษะที่ยากที่สุดทักษะหนึ่ง เพราะทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ซับซ้อน โดยในการเขียนนั้นผู้เขียนต้องใช้ความคิดในเรื่องที่เขียนจากนั้นต้องเรียบเรียงความคิดออกมาเป็นตัวอักษร ซึ่งต้องคำนึงถึงการใช้ไวยากรณ์ เครื่องหมายวรรคตอน โครงสร้างของรูปประโยค เพื่อให้สามารถสื่อสารให้ผู้รับสารอ่านแล้วเข้าใจ ดังนั้นผู้เรียนจึงจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนจึงจะสามารถถ่ายทอดความหมายเพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งต้องอาศัยความสามารถอย่างแท้จริง (วารุณี สุขชูเจริญกิจ, 2556) ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนนั้น ครูผู้สอนจึงต้องเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนหรือเทคนิคในการพัฒนาทักษะการเขียนที่เหมาะสมกับวัยเพื่อให้ นักเรียนสามารถเขียนภาษาอังกฤษได้และในการสอนการเขียนภาษาอังกฤษนั้นจะต้องมีลำดับขั้นตอนในการสอนภาษาอังกฤษ (อนัญญา เอกจัน และ เพียงจันทร์ โมฟเพ็ทท์, 2566) สำหรับปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาที่สองนั้น เกิดจากขึ้นจากหลายปัจจัย เช่น การขาดโอกาสในการฝึกฝนการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน นักเรียนมีความรู้เรื่องคำศัพท์จำกัด ขาดความรู้ด้านไวยากรณ์ ทำให้ไม่สามารถถ่ายทอดความคิดออกมาผ่านการเขียนได้ ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดอาจเกิดจากหลากหลายสาเหตุ เช่น นักเรียนไม่ชอบการเขียนภาษาอังกฤษ ครูมีการสอนและทบทวนฝึกฝนเกี่ยวกับทักษะการเขียนน้อยเกินไปเนื่องจากการเขียนภาษาอังกฤษต้องใช้เวลาในการเรียนการสอนมากกว่าทักษะอื่นๆ และมีการปฏิสัมพันธ์น้อยมาก (รัชดาภรณ์ พิมพ์พิสิฐถาวร, 2563) เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว จึงมีการนำแบบฝึกทักษะมาใช้พัฒนาการเขียน เนื่องจากแบบฝึกทักษะซึ่งเป็นอีกหนึ่งวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกเขียนและมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น อีกทั้งรูปแบบของสื่อการสอนยังมีส่วนช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนให้บรรลุเป้าหมาย โดยประโยชน์ที่สำคัญอย่างหนึ่งของแบบฝึกคือแบบฝึกช่วยแก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยในการฝึกทักษะต่าง ๆ ให้เกิดความชำนาญ ทำให้ผู้เรียนได้แก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง อีกทั้งทำให้ผู้เรียนได้ทบทวนและตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนของตนเอง ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน (ณัฐฤตา คงรัตน์ และ ทับทิมทอง กอบัวแก้ว, 2563)

จากเหตุผลข้างต้นที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยเมื่อพิจารณาที่ตั้งของโรงเรียนจึงพบว่าโรงเรียนบ้านนาแก้ว (เจริญวิทยาคาร) ตั้งอยู่ในตำบลนาแก้ว อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นแหล่งการเกษตรที่ขึ้นชื่อ รวมทั้งมีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีความหลากหลาย ผู้วิจัยจึงได้เลือกใช้ชุดฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการเขียนอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยเนื้อหาจากภูมิปัญญาของถิ่นที่ตนอาศัยอยู่พร้อมๆ กับได้ฝึกฝนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษควบคู่ไปด้วย การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นของผู้เรียนมาใช้เป็นเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนภาษา นอกจากจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในท้องถิ่นของตนได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นแล้ว ยังเป็น

ศ.ดร. พย

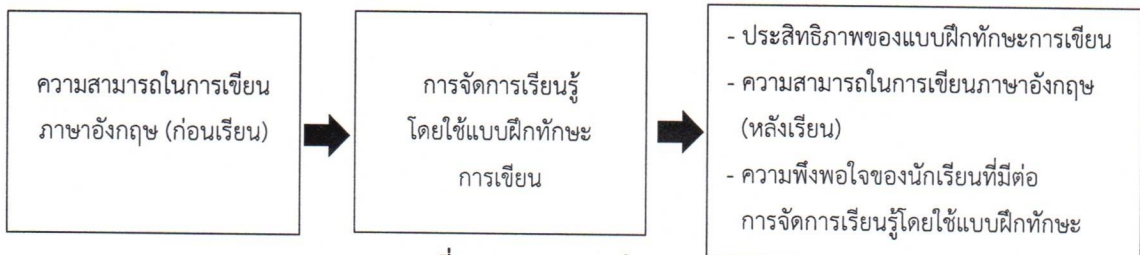
การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถทางภาษาของตนให้ดีขึ้นด้วย เนื่องจากทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนผ่อนคลาย สร้างแรงจูงใจในการเรียน โดยหวังว่าการวิจัยในครั้งนี้จะสามารถเป็นประโยชน์ในการพัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นมีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยแบบแผนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลัง (one group pre-test post-test design)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านนาजू (เจริญวิทยาการ) ตำบลนาजू อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 25 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านนาजू (เจริญวิทยาการ) ตำบลนาजू อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ผู้วิจัย

กำหนดจำนวนของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน โดยมีระดับความคลาดเคลื่อน 5% หรือความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 24 คน (สมชาย วรภิเษมสกุล, 2554, น. 157) แต่เนื่องจากประชากรมีขนาดเล็กผู้วิจัยจึงดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มประชากรทั้งหมดของโรงเรียนซึ่งมีเพียง 1 ห้องเรียน จำนวนทั้งหมด 25 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวนทั้งหมด 7 แผน แผนละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที

2. แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น จำนวน 7 เรื่อง ได้แก่ 1) Tamarind, 2) Beautiful Thai Buffaloes, 3) Basketry Museum, 4) Our Village, 5) Cassia Leave Curry, 6) Hae Nang Meaw, และ 7) Cocoa ซึ่งได้มาจากการวิเคราะห์เนื้อหาโดยศึกษาจากเอกสารหลักสูตรขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) และหนังสือเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากนั้นผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น อาหาร การประกอบอาชีพพืชท้องถิ่น เป็นต้น ซึ่งเป็นเรื่องราวใกล้ตัวของนักเรียนและเป็นเรื่องที่น่าสนใจ รวมทั้งเลือกใช้โครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ที่มีความเหมาะสมกับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3. ข้อสอบวัดความสามารถด้านการเขียน โดยเป็นข้อสอบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 (14 คะแนนขึ้นไป) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนโดยใช้องค์ประกอบงานเขียนของ Harris (1974: 68-69) แบ่งเป็น 5 ด้าน ด้านละ 4 คะแนน ประกอบด้วย 1) เนื้อหา (Content) ได้แก่ เนื้อหาสาระของการเขียนตลอดจนความนึกคิดที่แสดงออก 2) รูปแบบ (Form) ได้แก่ การเรียบเรียงและจัดลำดับเนื้อหาใหม่มีความต่อเนื่องและเพื่อให้ตรงตามจุดมุ่งหมายในการเขียน 3) ไวยากรณ์ (Grammar) ได้แก่ การใช้รูปแบบและโครงสร้างไวยากรณ์อย่างถูกต้องและสื่อความหมายได้ 4) สลีลาภาษา (Style) ได้แก่ การเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนต่าง ๆ เพื่อให้เกิดอารมณ์และอรรถรสในข้อความที่เขียน 5) กลไกทางภาษา (Mechanics) ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ เครื่องหมายวรรคตอนการสะกดคำและการใช้ตัวอักษรตัวเล็กใหญ่ได้ถูกต้องตามแบบแผนของภาษา การเขียนด้านเนื้อหา คำศัพท์และการเลือกใช้ประโยค

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (5-point Likert Scale) แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ 2. ด้านการจัดกิจกรรม 3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ จำนวนทั้งหมด 14 ข้อ โดยกำหนดระดับของความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย ดังต่อไปนี้

พิชญ์ พงษ์.

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง	พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ มีรายละเอียดดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้มาจากการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหา ภูมิปัญญาท้องถิ่น แผนละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที ซึ่งขั้นตอนการสอนหลัก ๆ ได้แก่ การเรียนรู้คำศัพท์ และความหมายของคำศัพท์ การเขียนประโยค การเขียนบรรยายเกี่ยวกับรูปภาพ และภูมิปัญญาท้องถิ่น ของตนเอง โดยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ใน ขั้นตอนกระบวนการจัดการทำ จัดสรรตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1

2. กำหนดกรอบเนื้อหา ตัวชี้วัด มาตรฐานการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้และการวัดประเมินผลในความสอดคล้องกับการเรียนการสอนที่เหมาะสมนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1

3. ศึกษาหลักการ วิธีการ เนื้อหาที่จะใช้สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการ เนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น และสอดคล้องกับความสามารถของนักเรียน ซึ่งศึกษาจากเอกสารงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนการสอน เทคนิค วิธีการ และมีกิจกรรมลักษณะต่าง ๆ สอดแทรกการเรียน การสอนในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

4. สร้างแผนการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเนื้อหาจะแบ่งเป็นสัดส่วนอย่างชัดเจน เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจและจดจำเนื้อหาในการเขียน ภาษาอังกฤษ

5. หลังจากนั้น นำแผนการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อ ตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วนำมาตรวจสอบหาความถูกต้อง และความเที่ยงตรงของแผนการเรียนรู้ในประเด็นต่างๆ โดยได้ใช้ผลมาค่านวนหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.67 – 1.00

6. นำแผนการจัดการเรียนรู้ทำการปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไป ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

7. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์

Handwritten signature

2. แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ต้องการสอนพร้อมกับศึกษาแบบฝึกทักษะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเปรียบเทียบและเป็นแนวทางในการจัดทำ

วิเคราะห์เนื้อหาที่สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และกลวิธีการสอนของแผนการจัดการเรียนรู้

นำแบบฝึกทักษะมาทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านนางัว (เจริญวิทยาคาร) ตำบลนางัว อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

นำผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดในบท และคะแนนทดสอบหลังเรียน มาหาค่าประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะว่าเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้หรือไม่

3. ข้อสอบวัดความสามารถด้านการเขียน โดยเป็นข้อสอบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ โดยแบบวัดความสามารถด้านการเขียนวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบฝึกทักษะการเขียนทั้ง 7 เรื่อง จากนั้นนำมาออกแบบข้อสอบอัตนัย จำนวน 3 ข้อ ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ซึ่งจะพิจารณาตามค่า IOC อยู่ที่ 0.67 – 1.00 นำมาปรับปรุงและแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำมาปรับเป็นข้อสอบวัดความสามารถด้านการเขียนฉบับสมบูรณ์ นำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาความยากง่ายของข้อสอบรายข้อ เลือกข้อที่มีความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 เหลือข้อสอบ จำนวน 2 ข้อ เลือก 1 ข้อ เพื่อใช้ประเมินความสามารถด้านการเขียนก่อนเรียนและหลังเรียน

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ เพื่อเป็นการกำหนดเนื้อหา ขอบข่ายของการสำรวจ

นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบให้ครอบคลุมในแต่ละหัวข้อหรือประเด็นที่ต้องการและถูกต้องเหมาะสม

นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของข้อคำถาม การใช้ภาษาและความชัดเจนของคำถาม ซึ่งจะพิจารณาตามค่า IOC อยู่ที่ 0.67 – 1.00 นำมาปรับปรุงและแก้ไขแบบประเมินความพึงพอใจตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยการพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 10 สัปดาห์ เริ่มดำเนินการในสัปดาห์แรก โดยเป็นการชี้แจงให้ข้อมูลและเตรียมการในการดำเนินการวิจัย จากนั้นในสัปดาห์ที่ 2 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน จัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ในช่วงสัปดาห์ที่ 3-9 จำนวนทั้งสิ้น 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง

Prof. Dr. Jiraporn

โดยในแต่ละสัปดาห์ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากแบบทดสอบย่อยท้ายแผน ในสัปดาห์ที่ 10 ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากแบบทดสอบหลังเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1) สถิติที่ใช้เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ t-test (Dependent Sample) ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะโดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้
ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คะแนน	แบบฝึกทักษะ ที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น							ค่าเฉลี่ย ร้อยละ (E1)	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ (E2)
ระหว่างเรียน	ชุดที่ 1 77.20	ชุดที่ 2 76.80	ชุดที่ 3 72.60	ชุดที่ 4 79.07	ชุดที่ 5 86.40	ชุดที่ 6 88.67	ชุดที่ 7 88.00	81.25	82.40
E1/E2 = 81.25/82.40									

จากตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นพบว่า ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ทำแบบฝึกทักษะระหว่างเรียนมีค่าเท่ากับ 81.25 และร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนถูกต้องมีค่าเท่ากับ 82.40 แสดงว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นมีค่าเท่ากับ 81.25/82.40 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ปรากฏว่าแบบฝึกทักษะ ที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	t	p
ก่อนการใช้ แบบฝึกทักษะ	25	20	6.44	4.63	23.98	.000*
หลังการใช้ แบบฝึกทักษะ	25	20	16.48	3.25		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 2 พบว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลการเรียนรู้หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 16.48 (S.D. = 3.25) สูงกว่าผลการเรียนรู้ก่อนเรียนซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย 6.44 (S.D. = 4.63)

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้			
1. นักเรียนมีความสุขในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.44	0.48	มาก
2. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมการเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.32	0.71	มาก
3. นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.68	0.48	มากที่สุด
4. นักเรียนเกิดความสามัคคี รู้จักการทำงานเป็นทีมในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.32	0.48	มาก
5. แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นช่วยให้นักเรียนได้มีการฝึกปฏิบัติและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	4.72	0.46	มากที่สุด
เฉลี่ยด้านบรรยากาศในการเรียนรู้	4.49	0.52	มาก
2. ด้านการจัดกิจกรรม			
6. แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นช่วยให้นักเรียนเกิดความสามารถด้านการเขียน มีความเข้าใจเรื่องที่เรียนได้ง่าย	4.52	0.51	มากที่สุด
7. อุปกรณ์และสื่อการสอนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นมีความหลากหลาย น่าสนใจ	4.68	0.48	มากที่สุด
8. นักเรียนมีความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมที่ใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.36	0.49	มาก
9. การเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นทำให้นักเรียนกล้าคิด กล้าตอบ กล้าแสดงออก	4.64	0.49	มากที่สุด
10. แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนภาษาอังกฤษ	4.32	0.56	มาก
เฉลี่ยด้านการจัดกิจกรรม	4.50	0.50	มาก

Handwritten signature

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
11. แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น ช่วยส่งเสริมและกระตุ้นให้นักเรียนชอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.28	0.79	มาก
12. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญา ท้องถิ่นช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	4.68	0.48	มากที่สุด
13. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญา ท้องถิ่นทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง ตามหลักไวยากรณ์ยิ่งขึ้น	4.56	0.51	มากที่สุด
14. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.68	0.47	มากที่สุด
เฉลี่ยด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.55	0.56	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.51	0.53	มากที่สุด

จากตารางแสดงผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.51 (S.D = 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะพบว่าด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.55 (S.D = 0.56)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะพบว่า ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 4.49 (S.D = 0.52) โดยข้อที่ได้รับความพึงพอใจสูงสุดคือ แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นช่วยให้นักเรียนได้มีการฝึกปฏิบัติและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน 4.72 (S.D = 0.46) ส่วนข้อที่ได้รับความพึงพอใจน้อยที่สุดในด้านนี้ คือ นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมการเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น มีคะแนนเฉลี่ย 4.32 (S.D = 0.71) และนักเรียนเกิดความสามัคคี รู้จักการทำงานเป็นทีมในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.32 (S.D = 0.48)

ด้านการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.50 (S.D = 0.50) โดยข้อที่ได้รับความพึงพอใจสูงสุดคือ อุปกรณ์และสื่อการสอนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นมีความหลากหลาย น่าสนใจ ค่าเฉลี่ย 4.68 (S.D = 0.48) ส่วนข้อที่ได้รับความพึงพอใจน้อยที่สุดในด้านนี้ คือ แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ย 4.32 (S.D = 0.56)

ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.55 (S.D = 0.56) โดยข้อที่ได้รับความพึงพอใจสูงสุดมี 2 ข้อ คือ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิ

กนกพร พิมพ์

ปัญหาท้องถิ่นช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ค่าเฉลี่ย 4.68 (S.D = 0.48) และนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในชีวิตประจำวัน ค่าเฉลี่ย 4.68 (S.D = 0.47) ส่วนข้อที่ได้รับความพึงพอใจน้อยที่สุดในด้านนี้ คือ แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นช่วยส่งเสริมและกระตุ้นให้นักเรียนชอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.28 (S.D = 0.79)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถสรุปและอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการทดสอบระหว่างเรียน (E1) ซึ่งได้มาจากคะแนนการทำแบบฝึกหัดท้ายบทของแบบฝึกทักษะแต่ละชุด มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 81.25 และผลการทดสอบหลังเรียน (E2) มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 81.00 แสดงว่าประสิทธิภาพ 81.25/82.40 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่แบบฝึกทักษะนี้ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยเนื้อหาและระดับความยากง่ายของคำศัพท์ที่ใช้ในแบบฝึกทักษะเหมาะสมกับระดับของผู้เรียนและมีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และแบบฝึกทักษะยังผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญก่อนนำมาทำการทดลอง นอกจากนั้น แบบฝึกทักษะการเขียนชุดนี้ยังมีภาพประกอบที่มีสีสันสวยงาม ดึงดูดความสนใจของนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัชดาภรณ์ พิมพ์พิสิฐถาวร (2563) ที่กล่าวว่าแบบฝึกทักษะที่สามารถพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษได้นั้นควรเป็นแบบฝึกทักษะที่มีรูปภาพ มีสีสัน เนื้อหาน่าสนใจ เหมาะแก่ใจของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนและเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีต่อทักษะการเขียนภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนใช้แบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าแบบฝึกทักษะนี้ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการเขียนอย่างเป็นขั้นเป็นตอน มีกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการเขียนซ้ำๆ อีกทั้งยังมีภาพประกอบที่สอดคล้องกับเรื่องราวในบทอ่านที่มีสีสันสดใส ดึงดูดใจ ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนรู้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของณัฐกฤตา คงรัตน์และทับทิมทอง กอบัวแก้ว (2563) ที่กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกเอาไว้ว่าแบบฝึกช่วยแก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยในการฝึกทักษะต่างๆ ให้เกิดความชำนาญ ทำให้ผู้เรียนได้แก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง อีกทั้งทำให้ผู้เรียนได้ทบทวนและตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนของตนเอง ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน

สอดคล้องกับงานวิจัยของพนัสวี หวนจิตรและอนุสิษฐ์ พันธกล้า (2562) ซึ่งศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์พื้นฐานภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์พื้นฐานภาษาอังกฤษ

ผ่านการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) อยู่ในกลุ่มที่ 2 สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

สมพร พันธ์

เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะมีกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ส่งผลให้นักเรียนมีความสุขและมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้

นอกจากนั้น เนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นที่นำมาบูรณาการในแบบฝึกทักษะยังช่วยพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นได้ เนื่องจากเป็นเนื้อหาที่ใกล้ตัวและนักเรียนคุ้นเคย เมื่อได้เรียนรู้คำศัพท์และโครงสร้างที่จำเป็นในการเขียน นักเรียนจึงสามารถถ่ายทอดความคิดออกมาผ่านการเขียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของรพีพรรณ จันทราสา (2560) ที่กล่าวว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ครูนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้นส่งผลเชิงบวกแก่เยาวชนเนื่องจากทำให้ผู้เรียนได้ตระหนักคุณค่าของภูมิปัญญาไทยอันเกิดจากการวิธีการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากของจริง ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนน่าสนใจ สนุกสนาน ส่งผลให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อชุมชนและกระบวนการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และเห็นคุณค่าชุมชน ทำให้นักเรียนเกิดความรักในถิ่นฐานบ้านเกิดอีกด้วย (พิชญา สุวรรณโนและคณะ, 2564) ซึ่งบริบททางสังคมและวัฒนธรรมส่งผลต่อการยกระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในสังคม รวมถึงประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นรอบตัว (อมลศรี จันเขียว และ สุทธิกัญจน์ ทิพย์เกสร, 2564)

เช่นเดียวกับพิลาศลักษณ์ ภูลวรรณ (2560) ซึ่งกล่าวว่าการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน ช่วยให้สามารถจดจำเรื่องราวต่างๆ ได้แม่นยำ เนื่องจากเนื้อหาเป็นเรื่องที่คุ้นเคยทำให้ง่ายต่อการเรียนรู้ การจัดการศึกษาที่ดีจึง ควรต้องทำให้นักเรียนได้แสวงหาความรู้ต่างๆ รอบตัว ก็จะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติ ส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับได้เรียนรู้เรื่องราวในชุมชนอีกด้วย

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, $S.D = 0.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะพบว่าด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.55 ($S.D = 0.56$) โดยข้อที่ได้รับความพึงพอใจสูงสุดมี 2 ข้อ คือ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ค่าเฉลี่ย 4.68 ($S.D = 0.48$) และนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในชีวิตประจำวัน ค่าเฉลี่ย 4.68 ($S.D = 0.47$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหาในแบบฝึกทักษะที่บูรณาการเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นเรื่องใกล้ตัวของนักเรียน เป็นเรื่องในชุมชนและท้องถิ่นที่ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ และยังช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา คำศัพท์และความหมายของภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น อีกทั้งกิจกรรมในห้องเรียนยังมีความน่าสนใจ ทำให้นักเรียนรู้สึกกระตือรือร้นในการเรียนและการทำกิจกรรม และเมื่อได้รับการฝึกทักษะการเขียนอย่างเป็นระบบทำให้นักเรียนสามารถนำเนื้อหาที่ได้อ่านรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้จริง สอดคล้องงานวิจัยของมาลี ไชยเสนาและพจน์ ไชยเสนา (2561) ที่พบว่าเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ที่นักเรียนต้องการเรียนรู้มากที่สุดคือเนื้อหาที่เน้นการพูดคุยและสื่อสารกับชาวต่างประเทศ โดยเน้นเนื้อหาที่เป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งทรัพยากรต่างๆ ที่เป็นเอกลักษณ์ในท้องถิ่นและแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนที่มีชื่อเสียงทั้งในอดีตและปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. นักเรียนยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษและไม่มีโอกาสฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ส่งผลให้ทักษะการเขียนไม่พัฒนาเท่าที่ควร
2. ครูขาดแบบฝึกทักษะหรือสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
3. การจัดกลุ่มนักเรียนในชั้นเรียนยังไม่ได้คำนึงถึงความสามารถที่หลากหลายของความสามารถ ส่งผลให้การเรียนรู้ร่วมกันไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร
4. ครูยังไม่มีการประเมินหรือวิเคราะห์ว่าแบบฝึกทักษะที่นำมาใช้นั้นเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละระดับหรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐกฤตา คงรัตน์ และทับทิมทอง กอบัวแก้ว. (2563). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *Research and Development Journal Suan Sunandha Rajabhat University*, 12(2), 43-53.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- พนัสวี หวนจิตร และอนุสิทธิ์ พันธกล้า. (2562). การพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์พื้นฐานภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. *การประชุมวิชาการระดับชาติ ครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ครั้งที่ 2*, 176-186.
- พิชญา สุวรรณโน รุ่งทิพย์ ปราโมทย์พันธุ์ ชญาน์ทัต เอียวเรืองสุรติ ณัฐกา นาเลื้อน และ จุฑารัตน์ คชรัตน์. (2564). เทคนิคการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นของครูในโครงการผลิตครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น. *การประชุมหาตใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 12*, 889-900.
- พิลาศลักษณ์ ภูวรรณ. (2560). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่นในจังหวัดกาฬสินธุ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสคำปลาผาโนนชัยอำเภอมือ จังหวัดกาฬสินธุ์. *วารสารวิชาการแพรวกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์*, 4(2), 354-373.
- มาลี ไชยเสนา และพจน์ ไชยเสนา. (2561). การศึกษาความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวในท้องถิ่นของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยาน

ด.ศ.ก.ม. 10/1/25

- แห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี. *Journal of Research and Development Institute Rajabhat Maha Sarakham University*, 5(1), 31-40.
- รพีพรรณ จันทรา. (2560). การจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น. อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- รัชดาภรณ์ พิมพ์พิสิฐถาวร. (2563). การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 18(1), 361-373.
- วารุณี สุขชูเจริญกิจ. (2556). ผลการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.*
- สมชาย วรภิเษมสกุล. (2554). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.* กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุจิตตรา สิงหนการ. (2555). เทคนิคการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*, 5(1). 164-165.
- อนัญญา เอกจัน และเพ็ญจันทร์ โมฟเพ็ทท์. (2566). ศึกษาการสร้างรูปแบบชุดฝึกทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษโดยใช้ Mind Mapping Game ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้าน พุเลียบและโรงเรียนวัดกาญจนบุรีเก่า จังหวัดกาญจนบุรี. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี*, 17(2), 184-205.
- อมลรัศมี จันเขียว และสุทธิกัญจน์ ทิพย์เกสร. (2564). ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องผ้าทอท้องถิ่น เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง. *การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 7 วิถีพุทธ วิถีชุมชน รากฐานชีวิตต้นเชิงสังคมล้านนาในสังคมวิถี ใหม่*, 152-164.
- Harris, D. P. (1974). *Testing English as a Second Language*. New Delhi: McGraw-Hill Publishing.

นางสาว ปรียา